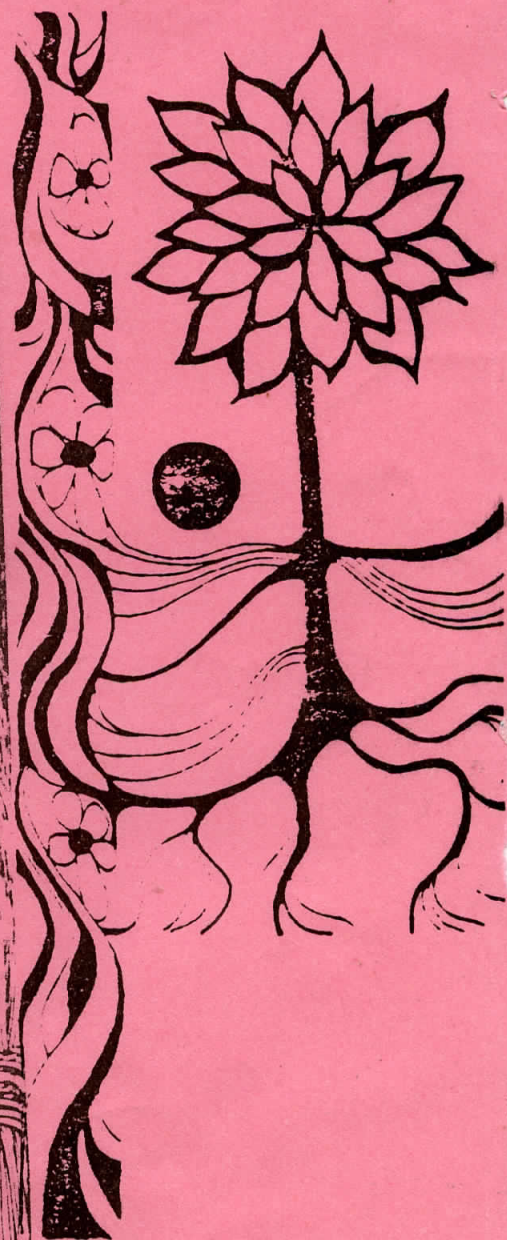

דברי הכפר

"וְחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ"

מספר 974

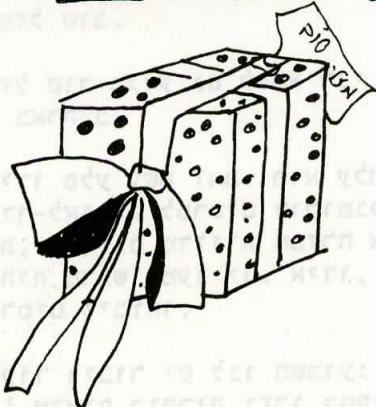
ה' בסיוון תשמ"ו

12.6.86

כפר הנשיא

עלוני פנימי

חזל טוב

י מ י ה ל ד ת
=,=,=,=,=,=,=,=

16.6 לני יודאקין

שארל ריפקינד

שרונה מרציאנו (גרשמן)

תמר הרמן (ריפקינד)

18.6 גבי אורן

שוני ראלך

י מ י ה ל ד ת

=,=,=,=,=,=,=,=

15.6 אן והרי בילגורי

סוניה וגדעון לוי

דינה ובנסון הוניג (לוי)

16.6 שאולה ודוד אלמן

תמרה וצבי לוי (סמברג)

19.6 ליבה ויונתן סטיל

21.6 מעין ודוד פלמה

=,=,=,=,=,=,=,=

ל ד נ י ס ט י ל

לדוד ולסוזן וכל המשפחה

ב ר כ ו ת ח מ ו ת

להולדת הנכד - הבן

=,=,=,=,=,=,=,=

מה נשמע ?

* חדשת החדשות היא הטלפונים שהותקנו סוף סוף בשכונת ההולנדים. לאחר המתנה ממושכת (342 יום - שמעון ספר בזעם) והפגנות שקטות, יוכלו גם דילרי השכונה הנ"ל להתקשר למי שיחפצו, מבלי לבקש טובות מהשכנים או ההורים. שיהיה להם במזל טוב.

* מזל טוב מגיע גם לסבא דני סטיל, שהתברך בנכד נוסף, בן שלישי לדיווד וסוזן בארה"ב.

* אידו סלע עשה זאת. הוא עלה שוב לכותרות, כאשר סרטו זכה בפרס ראשון בתחרות בין-לאומית לסרטים דוקומנטריים. בתחרות חשובה זו השתתפו 140 סרטים מ-30 מדינות, בהן גם מדינות ממזרח אירופה. צוות השופטים היה מארצות שונות והאירוע כולו היה מרגש ומעניין. אידו, אנחנו כמובן גאים בכך מאוד ומאחלים לך הצלחה גם בסרטים שיבואו.

* ועוד גיבור יש לנו השבוע: ג'ף שטרובל ושותפתו מלי מר"פ ניצחו בתחרות ברידג' ארצית בנהריה וזכו במקום הראשון. בתחרות צפו גם כ-40 אורחים חשובים מאנגליה.

* ביום ה' שעבר היה לנו הכבוד לארח את איב מונטאן הגדול. בצעירותו היה אליל זמר וקולנוע של הצעירים בצרפת ואלה מהם, שחיים עימנו כאן, התרגשו מאוד. האיש המרשים והסימפטי התלהב מן הגולש שאכל בחדר-האוכל, נפגש עימנו במועדון וכבש אותנו באחד משיריו הישנים והיפים. אחר-כך טייל בקיבוץ, חילק נשיקות צרפתיות בנדיבות ישתה קפה - אצל משפחת גולן, כמובן.

* השבוע מתארח תיאטרון חיפה באצבע-הגליל ולנו ניתנת הזדמנות ליהנות מתיאטרון טוב וקרוב. 30 החברים שצפו בהצגה "הפלשתית" בחצור זכו, נוסף להצגה ומישחק מצויינים, גם באירועים לפני הכניסה לאולם: מצד אחד קונצרט התזמורת לכלי-נשיפה של ילדי חצור - ומנגד הפגנה קולנוע של אנשי כהנא.

* הספורטאים מרותקים השבוע למקלט הטלביזיה, משתדלים שלא להחמיץ אף מישחק כדורגל. לכן אין אירועי ספורט מקומיים.

* הכינים שוב פשו בשערותיהם הארוכות של הילדים, בעקבות מחלתה הארוכה של בתיה. השבוע חזרה בתיה לעבודה, בשעה טובה, בריאה פחות או יותר - ושוב מתגלות העיניים מתחת ל"פונים". אני תקווה שגם הכינים תמוגרנה במהרה.

* גם פנינה גולן חזרה לתפקד בקואופרטיב ובמרפאה לאחר ניתוח.

* מן המרפאה נמסר לי, שלילי רזניק ונתן בן-אבי מתאשפזים השבוע - לשניהם "מקרה-עין".

הוריה של לואיז המתנדבת הגיעו ארצה וביקרוה בבית-החולים בתל-השומר. לבוני וטל החשמלאי קרתה. תאזנה, כאשר האופנוע שעליו רכבו התהפך. שניהם פצועים קל.

לכולכם, וגם לגב' ברגמן ולטליה - החלמה מהירה!

* מחר (יום ג') אמורים המחנכים שבינינו לעבור השתלמות בנושא החייאה. כתי-הילדים יתוחרקו בעיקר ע"י ההורים. אנחנו מקווים רק שהילדים לא יתנו לנו הזדמנויות להתנסות במה שנלמד.

(מה נשמע - המשך)

* שילה יוצאת השבוע לארה"ב - דרך צלחה.
ואילו הנרי יוצא לאנגליה מאוחר יותר.

חג שבועות קריר נשמח
נ ו ר י ת

בנינו לכן עצמנו

שבועות תשמ"ו

כשהיינו חקלאים קראנו לחג הזה "חג הביכורים". היום, כשהחקלאות תופסת פחות מקום חשוב במאזן המשקי, אנחנו מחפשים כל מיני תחליפים לאותם ביכורים. מתגנבת ללב ההרגשה שיום אחד - אולי בעתיד הלא-רחוק - נצטרך לסמוך על "תנובה", כדי שנוכל להמחיש לילדינו-נכדינו: הנה זה תפוח, וזה אשכול-ענבים, אלה שזיפים והיפים האלה הם אפרסקים. זה נקרא מישמש, המוזר הזה הוא אגס. - ואז נפתח ספר עם ציורים וחרוזים ונספר לפעוט: זאת פרה, והנה כיבשה; כאן רואים תרנגולת שמטילה ביצים; זה קרפיון. כן, פעם יוחנן ויצחק ופיל וכל מיני אנשים עבדו בבריכות. עולמנו ארוז במכלים קטנים וסבא חזק, מפני שאוכל יוגורט.

והפן השני - אולי העיקרי של שבועות - חג מתן תורה - כמעט נמחק מזכרוננו. אחד מקוראי הטור הזה (יש כבר שלושה) יאמר לי בוודאי: "שמע, אני קורא 'בנינו' כל שבוע, חוץ מהשטויות שלך בענייני דת." וכשאני מנסה להסביר לו שקשה להיות יהודי בלי מסורת, הוא טופח על שכמי ואומר: "עזוב, בוא נדבר על כדורגל - ראית את מה שמה-שמו כתב על מקס חייט ומסיבת השחיתות?...". - "לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, לא תלך רכיל, לא תחמוד את אשת רעך... זה אומר לך משהו?" - "בטח, למדנו על זה פעם אחת בכיתת הבר-מצווה.."

מחשבות ליום חול

* הגעתי למסקנה שמי שמתאבד הוא יצור אנוכי שרוצה להתנקם לא רק בחברה, שעשתה לו עוול (אליבא דמתאבד), אלא באשתו ובילדיו. אלה שנשארים יצטרכו להתמודד עם הטראומה של גוף תלוי בחבל, ורידים חתוכים, גולגולת מרוסקת בכדור, בשר חרוך...

* "כדורגל מעולם אחר" קוראים לזה ולרוב זו הצגה משעממת. קשה לדעת, מדוע מתרגזים על פרשן הספורט נסים קיויתי: הוא עושה במקסימום מה שהוא עושה בארץ - פשוט מסביר את מה שהוא לא מבין. יותר מדי פסיכולוגיה רובצת עליו: "שלמה גליקשטיין נמצא על סף משבר - כדור ההגשה הבא יוכיח אם הוא אהב את אמא שלו"... "הברזילאי פיקו, סליחה - הספרדי בומבה, סליחה - הצרפתי רובספיר התחלק ברגע גורלי ליד השער - זו טרגדיה, רבותי!"

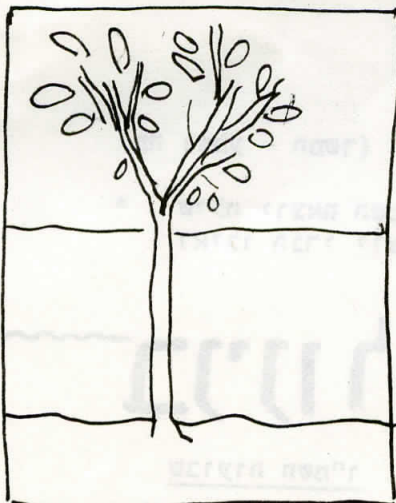
כל העיתונים האנגלים קוטלים את נבחרת אנגליה, חוץ מן ה"סנדיי-מייל (SUNDAY MAIL), שמסביר לקוראים: "אנגליה רק משחקת טוב כשהגב אל הקיר, בנוסח פינוי חיילינו מדונקירק במלחמת העולם השנייה. עוד נלמד אותם פרק בכדורגל - בספרד ב-1990."

* פרסומת תועבה: שני אברכים מרססים בצבע שחור תמונת פרסומת של עגבניה. כשהמש-טרה תפסה אותם ושאלה במה חטאה העגבניה, ענו: אמרו לנו לרסם כל דבר שלא לבוש בצניעות...

* הובילו להתקבל תשובות לחידון הקיבוצי שפורסם לפני שבוע. אל תאחר את המועד האחרון - ערך הפרס הראשון כבר הוכפל.

א ר י ק

יש לי אלון

דש לי עץ אלון
והוא גדול יציב ובריא.
שתלנו אותו לפני עשרים שנה
והוא עומד לפני ביתנו. הקטן (דאז)
היום הבית של סבתא-רבתי של דר.
העץ הזה גרם לנו

הרבה דאגות וספיקות
האם יגדל או ימות?
האם יהיה גדול דפה וישר כמו שצריך?
סדלנו בו כמו בילד קטן -
והכל קרה לפני עשרים שנה.
והיום כאשר מתחשק לי לראות את העץ
אני הולכת הביתה בשביל המוביל
לעבר הבתים של הסבתות,
ואני מסתכלת על העץ שלנו
והושבת על הימים ההם -
לפני עשרים שנה.

לזכר שלום נמלי שנפטר
לפני 20 שנה
וליום ה-30 של ירחנו.

ע ל ז ה נ.

היום יש לי עוד עץ - עץ אגוז.
גם הוא עץ דפה, אבל עדיין קטן.
העץ הזה ירחנו שתל בגינתנו
לפני שנה וחצי בערך.
וכאשר אני מסתכלת מבעד לחלון
שמשיקף על שדותינו הקרובים
בעל החרמון מאחוריהם,
אני רואה גם את העץ של ירחנו,
עץ דפה ובריא -
כמו שהכרנו את ירחנו
כאשר הצטרף אלינו
בימים ההם.....

נושאים

מפי מרכז השרותים/מרכז נ' העבודה.

(א) פזנת המידע כפי שידוע הוקטנו מכסות המינים שלנו בצורה משמעותית, עם אזהרה מ"מקורות" שאם נעבור את המכסות פשוט "יסגרו את הברז". הנושא 'בטיפול נמרץ' ע"י מייקל, יוסי וברוס. בו' המשק ישבנו עם אנשי הנרי, רלפי הצעתו של גאל ברצוננו לנסות שיטת פיקוח-וויסות, שבה יחולק המשק לאזורים, וכל יום יתקף להשקות דשאים באזור מסויים בלבד. פרטים עוד יבואו.

(ב) כוח אדם גיוסים. לפי החלטת האספה התחלנו בגיוסים. כל גיוס יתחלק לשני ימים. הגיוס הראשון היה מוצלח, והופיעו (בשתי שבתות) 125 חברים, לפי רי- שום ראשי הקבוצות. מי שלא הופיע ולא רשם, מזכירים לו בצורה חברית. בגיוסים הבאים יירשמו קודם כל החברים שלא השתתפו בגיוס הראשון. חברי נ' כוח-האדם ישבו עם נציגות מהמפעל, בנושא פיקוח יותר יעיל על ימים ושעת עבודה. הוזכר במיוחד יום שישי - שאינו יום מקוצר. במפעל זיקלטו גיוסים רק עם גמר הסידורים החדשים בחדר העיבוד, כלומר בעוד מספר חודשים.

ייעול-כללית היתה לנו ברירה או להוסיף שעת עבודה לכל חבר, או לפקח בצורה יותר יעילה על השעות הרשמיות, ובחרנו באלטרנטיבה השנייה. כמובן שמצאנו שחברים רבים עובדים מעל ומעבר ליום העבודה הרשמי.

בשטח החינוך ישבנו לפני שבוע עם מטפלות גיל הרך בשיחה כללית, ועלו רעיונות לזיעול העבודה. עכשיו הכוונה היא פשוט, שהרי ועמליה יושבו עם כל ענף במשק בנושא. אומר הרי: "זה יקח זמן, אבל נגיע לכולם - שלא ירגישו מקופחים". ידובר על רעיונות נות לזיעול ועל בעיות כלליות.

סך-הכל, עלינו להמעיט עד כמה שאפשר בהעסקת קבוצות קבלניות. יחד עם זה, לא נסכן יבולים, ובפרדס אין כל אפשרות להתגבר על קטיף האשכוליות המוקדמות בכוחות עצמנו. עברנו תקופה קשה במערך העבודה, כשבאו בו-זמנית משלוחי ערופות, עישוב כרתנה פריסת טיפוס והמלטות בצאן. עכשיו נכנסים לתקופה רגועה יותר, אבל הגיוסים לעי- שוב ידמשכו עד סוף יולי לפחות.

ענפי עזר התחלנו בנהל חדש של ישיבות שבועיות משותפות עם ענפי העזר. יושבים 8 חברים מהחשמלייה, הנגרייה, האינסטלציה, המסגרייה, האחזקה והבנין, ומלבנים בעיות משותפות. אוספים הזמנות, מסדרים נסיעות משותפות, ועוד. נושאים לדוגמה, הנוגעים בכמה ענפי עזר בו-זמנית: אחזקת הבריכה, שיפוע מסוים, השלמת מרכז השירותים. אנחנו חושבים גם להביא לפורום הזה נושאים עיוניים כגון "טיפול מונע".

לסיכום - ת ז כ ו ר ת - הגשת הזמנות לאישור ביום א' בין השעות 14.00-16.00.

ה ר י ל.

כלכלה נכונה

השלום והברכה לכלכם!

בכונתנו לקידם שיחות עם החברים בנושא:

מ ו ש ג י י ס ו ד ב כ ל כ ל ת נ ו

הכוננה היא לשבת בביתו של חבר - עם עד 20 איש, לקבל הסבר של כ-45 דקות מפי ג ד י (ונראה אחר כך מי מצטרף אליו, ואם), והיתר נתון בידינו.

אין מקום לדאגה לגודש מידע ומספרים. אני לא מביך שום דבר מסובך, וחוג החברים המכו-
נס יוכל להחליט איזה וכמה חומר יועבר.

מה שיותר מהר נתחיל - יותר טוב.

מי שמוכן לארח חוג כזה בביתו, מתבקש להתקשר עם נטע.

להתראות בהקדם,

ג ד י

% \$ % \$ % \$ % \$ % \$ %

איפה ילמדו ילדינו?

(דו"ח מספר 3)

בדו"ח מספר 2 מיום 7/3/86 (דברי הכפר מספר 960) כתוב בסיכום כדלקמן:

"כדי שהאחריות לנושא חשוב זה לא תישאר בידי חבר בודד, הוצע להקים גוף של

מספר חברים שירכז את הנושא ויארגן 'שבוע מרכז' בנידון. והוטל על הח"מ

לבחור מספר חברים למטרה זו.

אני מיד פניתי למספר חברים ובתאריך 3/4/86 התקיימה ישיבה בה השתתפו, חנץ ממני, זמבון,

מעין, דליה ר., ויהודה י. פניתי לעוד שני חברים להשתתף, אבל גדי יצא למילואים

ושלומית לא הצליחה להשתחרר לאותו הערב. בסוף הישיבה סוכם לפנות לוועדת הנעורים ול-

הציע לה לקיים ישיבה עם הורי כיתה ז' החדשה בנושא העברה למקיף-חצור, וגם לתכנן

שבוע מרכז על "חינוך".

פניתי למרכזת וועדת הנעורים, ואחרי זמן קצר קיבלתי הזמנה לישיבת הוועדה בתאריך 8/5/86.

סדר יומה היה כדלקמן:

א) העברת ילדי כיתה ז' ללימודים בחצור בשנת הלימודים הבאה.

ב) מדיניות לגבי לימודים בבתי ספר מחנך לכפר בלום (כזכור, לשנת הלי-

מודים הבאה יש עוד 2 בקשות נוספות. נא לדייק.

ג, דיוקתי והגעתי לישיבה בזמן, ויש לציין בחיוב, שהשתתפו בה הרבה חברים, צעירים

כבתיקים, וגם שני נציגים מחברת הנעורים. הישיבה החלה בדיון בסעיף א), ולאחר דיון

ארוך סוכם להתחיל בדיון עקרוני בהצעת, להעביר מספר תלמידים למקיף-חצור, בישיבה הקרו-

היכן ילמדו ילדינו - המשך

בה של וועדת הנעורים, נזה למרות התנגדותם של מספר חברים בישיבה לסידור זה, בטענה שהנושא שייך לוועדת חינוך אצלנו, ולא לוועדת הנעורים. אבל לאור העובדה שלא קיימת וועדת חינוך במשק, ועד שתקום יזרמו הרבה מים, סוכם כפי שצינתי להתחיל בדיון מקדי, בלי לדחות את הנושא יותר.

במרוצת הישיבה הוחלפו דעות רבות ושונות בנידון, אבל הן כבר הושמעו בעבר, ואין כאן טעם לחזור עליהן שוב. חבל היה שהמתנגדים העיקריים להצעת הסידור (לקיים דיון בישיבה הקרובה של וועדת הנעורים) היו שני חברים שהם מורים בכפר-בלום שבגלל סדבות שבנדאי שמורות אצלם, לא ראו לנכון להשתתף בשתי הפגישות הראשונות שהתקיימו במועדון. בכל אופן, וכאן אני מסכם לעצמי, התקדמות קטנה. אינני יודע מה שקרה בהמשך הישיבה של וועדת הנעורים שדן בסעיף ב) - בענין "מדיניות לגבי לימודים בבתי ספר מחוץ לכפר בלום", אבל לי ברור, ואני מקווה שגם ברור לחברים אחרים, שישנו קשר הדוק וטבעי בין סעיף זה והצעת המקורית.

אבל, חבל על "ההתקדמות הקטנה" בלבד, במשך החודשים האחרונים דיברו איתי מספר לא קטן של הורים, צעירים בעיקר, שהביעו את תמיכתם בהצעת. איפה הם היו בפגישות שהתקיימו? מדוע הם לא לחמו גם בעד מה שהיה בעיניהם כה חשוב? אני חוזר ומדגיש שוב שצו השעה במדינתנו הוא להפסיק את קיומם של בתי ספר אקסקלוסיביים, שהם גורמים לפירוד בעם, שהם יקרים מדי, ובסך הכל אינם מקנים לתלמידים שלהם שום יתרונות. לימודיים, תרבותיים וחברתיים.

כ ל ע ר ד ב ל י ב ב, משה ב.ח.

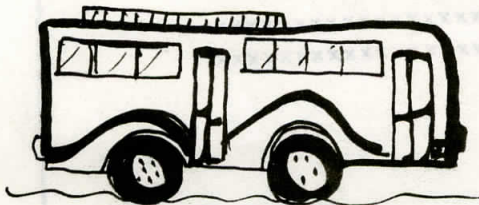
+/+/+/+/+/+/+/+/+/+/+/+/+/+/+

ת ע נ ד ו ת ח ו פ ש י ו ת

בכונן הוא שב "אגד" מוציאים את התעודות האלו בהתחלת כל שנה, והן בתוקף לשנה שלימה, אבל יש עידכון נתשלום חודשיים, לפי מספר התעודות ממש בפועל. לכן מאוד חשוב שחברים הנוסעים לזמן ממושך (מעל לחודשיים) ימסרו את תעודותיהם להנהלת החשבונות לפני שהם יוצאים.

לפי הסידור, עם החזרת התעודות למשרד "אגד", להקפאה או לביטול - לפי המצב - אין חיוב נוסף על אותה תעודה. הסידור רק תופש אם מחזירים את התעודות עם ההודעה, וחבל לא לעשות כך, ולהמשיך לשלם בעד שירות שלא מקבלים.

הנהלת החשבונות

שבוע מרכז בבית הספר.

בשבוע הבא עלינו לטובה נעסוק בבית-הספר היסודי בנושא העבודה, שנבחר השנה כנושא-המרכז השני (לאחר "האור", בו עסקנו לקראת חנוכה).

אמנם אנו - ילדים וחברים כאחד - עובדים כל השנה, אך מצאנו לנכון למקד את תשומת הלב לנושא העבודה ולבחון אותו מאספקטים שונים ובאופנים שונים מאלו המ-קובלים עלינו בחיי היומיום.

אנו נפתח את הנושא באירוע משותף לכל החברה ביום ד', 18/6, בערב, ונעסוק בו במסגרת בית-הספר מיום ה' שלמחרת עד יום ב' 30/6, בו תיערך מסיבת הסיום של שנת-הלימודים ושל הנושא כאחד.

ומה נעשה בשבוע-המרכז? בחרנו להתמקד בשלושה תחומים:

(א) העבודה בעבר ובהווה, בו נסייר באתרים באיזור, הממחישים כיצד עבדו וחיו אנשים בעבר; נתנסה בייצור כלים בטכניקות שונות; נבדוק מה היו תנאי העבודה בזמנים שונים, כולל עבודת ילדים. נלמד יצירות ספרותיות הקשורות לנושא, ועוד.

(ב) מקצועות ובעלי-מלאכה. בתחום זה נכיר בעלי מקצועות בפעולתם (מחוץ לקיבוץ), נייצר כלים ומוצרים שונים בעצמנו, נעבוד בענפי המשק, נקרא ונלמד על בעלי מקצועות שהיו וישנם ואולי גם כאלו שיהיו. נשחק במישחקים רבים, ועוד.

(ג) העבודה כערך. תחום, בו נבדוק מהם מניעי האדם בבחרו לעצמו מקצוע - מהי מידת הסי-פוק מהעבודה; ניפגש עם מרכזי ענפים ובעלי תפקידים מרכזיים, הקשורים לאיוש מקומות העבודה, ונלמד על הבעיות בנושא זה; נערוך מפגשים עם הורי החברים, כדי ללמוד על העבודה בגיל הזיקנה, ועוד.

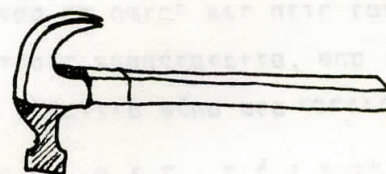
הלמידה תתקיים בכיתות ביה"ס ובמרכז הלמידה, שיוקם בחדר החשבון והאנגלית (בתוך כיתת "סיני"). כמו כן נפתח מרכז למידה לשעות הערב בחדר וייצמן, בו נגיש שורת פעילויות המתאימות ללמידה משותפת של מבוגר + ילד וכל הורה/סבתא/סבא/חבר מעוניין מוזמנים להיכנס (בלווית ילדים!) לבלות במרכז.

אנו מזמינים את ציבור החברים כולו להיות שותפים פעילים איתנו בלימוד נושא שהוא מרכזי עבורנו - ולא רק לשבוע בשנה.

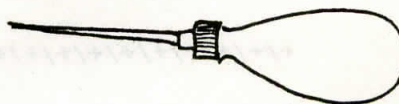
ד ל י ה ז

בשם כל צוות ביה"ס

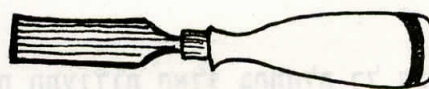
XX
XX

פטיש

מורצע

חפסלת

תורה ועבודה

כיום אני מצאתי תזכורת ל"מה נשמע?": רונה - תואר (לאשר).

לכן, באחת הנסיעות המשותפות שלנו ל"עמק החולה", ישבתי ליד רונה בכוונה הפשוטה - לברר את העובדות. ותוך כדי שיחה הסתבר לי, שהתואר התמים הזה הוא תוצאה של התמדה ודבקות במטרה, הראויה להערכה.

- "רונה, מתי התחלת ללמוד?"

- "וילי", עונה רונה וצוחקת. "ב-1976!"

- "כל-כך הרבה שנים?"

- "טוב, זה היה תהליך ממושך ביותר. כנראה שאני טיפשה... האמת היא, שהתחלתי עוד בארה"ב ב-1958. אחרי שחזרתי מה-WORK-SHOP (שנת הכשרה) בכפר בלום, התחלתי - כמו כל נערה טובה מהמעמד הבינוני - ללמוד באוניברסיטה. זאת הייתה אוניברסיטה שמאלנית, ואחרי שנתיים של לימודי הומניסטיקה כללית הציעו לי לקבל מילגה מטעם האיגודים המקצועיים, כדי להתמחות ב'יחסי-עבודה'. אבל במשך כל השנתיים עבדתי וחסכתי כסף לעלייה. החלטתי לא לקבל את ההצעה ולעלות ארצה, כדי לסיים את לימודי באוניברסיטה העברית. (מעניין איזו עבודה היו מציעים לי במשק, אם הייתי גומרת את הלימודים שם - סדרנית עבודה? עוזרת להרי ל?) אחרי שנה בירושלים התגעגעתי לקיבוץ ובאתי לכפר הנשיא."

- "למה דווקא לכפר הנשיא?"

- "כשהייתי בתנועה, היה שם שליח נחמד בשם אדם בן-חנוך. הכרתי אותו ואת משפחתו והייתי מבקרת אותם מירושלים. כך הכרתי את החברה ובסוף שנת 1961 באתי להשתקע בכפר הנשיא. עזבתי את הלימודים ולא הייתה לי כל כוונה להשלים את התואר."

אחרי כמה שנים התחלתי לעבוד באולפן ותוך כדי עבודה להתעניין בהיסטוריה ובלשון העברית. במשך הזמן משרד החינוך חייב אותי לצאת להשתלמות, אם ברצוני לקבל אישור להמשיך ללמוד. יצאתי ל'אורנים', כדי להשלים לימודים תיכוניים עבריים. כנראה שזאת הייתה התחלת התהליך.

כמה שנים יותר מאוחר זה בא לי באופן פתאומי. יום אחד, בבוקר של שבת, החלטתי שעלי לחזור ללימודים, ובו במקום הלכתי לביתה של רכזת ועדת ההשתלמויות (אז זו הייתה דליה ו. ומאז 'עברתי' עוד שלושה רכזים!) והיא התלהבה מהרעיון."

- "מדוע לא חזרת ללימודים מלאים, אם כבר החלטת?"

- "לא הייתי בטוחה שאוכל לחזור ללימודים אקדמיים אחרי כל-כך הרבה שנים. נתתי לעצמי 'צ'אנס' ללמוד, בלי להתחייב ללימודים ארוכים. כך, במשך ארבע שנים, למדתי בתל-חי 3-4 קורסים בסמסטר, משעה 16.00 עד 20.30, אחרי העבודה."

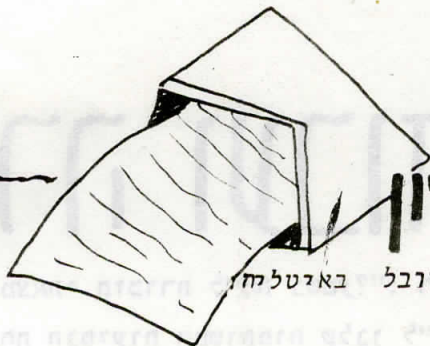
- "מאמץ אדיר."

- "היה קשה, אבל נהניתי מאוד. באמת! הייתה לי מוטיבציה וצברתי נקודות-זכות. בשנה החמישית האצתי קצת את הקצב, ובמשך שנתיים למדתי ב'אורנים' יומיים בשבוע, תוך כדי המשך העבודה כמורה באולפן. בשנה השביעית (בעידודה של רכזת ו. ההש-תלמויות דאז - ג'ויס א.) יצאתי ללימודים מלאים של סמסטר אחד, שהיה כל מה שדרוש בשלב זה. אז גם הגעתי לראשונה שוב לאוניברסיטה. בשאר השנה ההיא למדתי שוב חלקית, חצי שבוע."

השנה היא שנת 'סטאג', עם ליווי צמוד. אני מלמדת ב'עמק החולה' 4 ימים בשבוע ולומדת יום אחד. החודש אני מסיימת את לימודי בשעה טובה (ובשיבה טובה!) אבל עדיין אין נכדים. (זה בסדר...) ויש לי תואר ותעודת הוראה בבי"ס תיכון בלשון עברית ותולדות עם ישראל."

הנסיעה הסתיימה. הגענו לכפר בלום.

סיפרה רונה - הקשיבה והתפעלת אנגה

מכתב ורעיון

מכתב זה הגיע לאחרונה משרי שובל באיטליה

דעל שלרם!

קיבלתי את מכתבך. תודה עבירו, קיבלתי את הידיעה המרה בקשר לדוחנן והאמת היא שכתבתי לך מכתב מכאן ואינני יודעת אם הגיע לפני, או אחרי. כתבתי למינה ולבנים מכתב, והיה לי עצוב מאוד.

בקשר אלי, מסתדרת מצוידין - עובדת קשה מאוד ואני עכשיו בסיומו של הפסל הראשון שלי - למדתי שיטות עבודה, חדשות וישנות. המאבק עם האבן הוא שגרם לרגישות מיוחדת, להסתכלות מחדש על דברים, ולכוח. יש הרבה שמחה ביצירה - ורובה האזנה.

רואה בסופי שבוע מקרמות ופדפדים. יצרתי קשרים עם פסלים מכל העולם, רמס-פרת על חזי קיבוץ, על החיים בארץ, ובאיזו מידה בפנים - חשה בעצם כשליחה. מצאתי חברה נהדרת שאני תומכים זה בזה.

יודעת שבקיבוץ הכל מתנהל היטב גם בלעדי, כוון שאינפורמציות קטנות מקב-לת מעידן ואופיר.

הצטרפתי שעדי התבקש לעזוב את ביתי - אני יודעת שהדבר לא בא ממך באופן אישי. עתה יש לי שאלה - פשוט עלה במוחי רעיון שאם אני כאן, ויש לי תנאים כל כך נהדרים לפיסול, אבן, הדרכה, סטודיו, האם הקיבוץ היה רוצה שאעשה פסל - לבית הקברות. אני מאוד הייתי רוצה לעשות זאת, ויש לי גם רעיון מיוחד של פסל שיש בדמות ציפור הנוסקת למרומים - או אפילו דמות אדם וכמה דמויות יחד חבורות.

באם את זכולה למסור את הצעתי למזכירות, זאת אומרת שאשאר יותר. אעבוד קשה, ואת האבן והוצאות מהיום שאשאר אחרי גמר שהותי כאן, הרשמית, יהיו על חשבון הקיבוץ. אני חושבת שזה רעיון נהדר, (עבודתי לא תעלה כסף, כך שזה ייצא זול). פגשתי כאן כמה ישראלים מקיבוצים - שהמשק משלם הכל עבורם - והם עושים פסלים לתצור הקיבוץ - ולעצמם.

זה רעיון שעלה בי, ואני מוכנה לעבודה הקשה. אני חושבת שזאת הזדמנות בלתי רגילה, כי כאן השיש יותר זול. הם גם שולחים מכאן את העבודות - ולא חשוב מה גדלם - לארץ, בלא שידשבר, ארוז כמו שצריך.

זהר דעל, הרעיון. אולי בפני אנשים ידראה כלא מוצלח. אני פשוט רוצה לעשות פסל לבית הקברות שלנו, ומבטיחה שאם אכן המשק ירצה בזאת אשקיע את כל כוחי שיהיה מוצלח.

באהבה,

שרי שובל

בריאות

לידיעת הציבור

במסגרת פעולה של ועדת הבריאות. יש ברצוננו להנהיג מדור מיוחד, בדברי הכפר, שיעסוק בנושאים שונים של רפואה מונעת. חברים שיש להם גישה לנושא, שנתקלו במאמר מעניין בעיתון או שיש להם רעיונות נוספים שיכולים לעניין את הציבור כולו, מוזמנים לפנות אל רבקה או לאיליין.

מדוע אנחנו ניראים זקנים

אנשים צעירים יחסית, בארץ, נראים זקנים מכפי גילם, בגלל פגיעת הרעה של קרני השמש - וזו לא התופעה היחידה. מה הם הנזקים הנגרמים לעור, מה הן הסיבות להם, מדוע - ואיך - להגן על העור תשעה חודשים בשנה.

ההשפעה הממושכת של קרני השמש גורמת לשינויים פתולוגיים בעור. התופעות הפתולוגיות מופיעות באיזורי העור החשופים: בפנים, בצוואר, במחשוף החזה, בידיים וגם - אם כי במידה פחותה יותר - ברגליים. השינויים הפתולוגיים גורמים לפגיעה בבריאות, במקרים מסוימים אף למחלות ממאירות, וגם לפגיעות אסתטיות, המכאיבות מטבע הדברים בעיקר לנשים. השפעת השמש מתבטאת ביובש של העור וירידה בגמישותו עקב פגיעה של קרני השמש בריקמה האלסטית של העור. התוצאה: קמטים בגיל צעיר יחסית. ההשפעה ההרסנית של קרני השמש גורמת גם לתופעת כתמים אדומים עקב התרחבות של כלי הדם. נזק נוסף עלול להיגרם בפגיעת השמש בחומר הקרוי **מלנין** הנמצא בעור, חומר האחראי לגון צבע העור. קרני השמש גורמות להופעת כתמים בצבע צהוב, חום ואף שחור, הכתמים הם מכל מיני סוגים, החל מנמשים ועד לתופעות רציניות יותר, שעשויות להיות ממאירות ומסכנות חיי החולים, כגון - מלנומה. תוצאה אחרת של פגיעת קרני השמש מתבטאת בקרטוזות - כלומר - התעבות של שכבה חיצונית ביותר של העור עם חיספוס מסויים. זו תופעה שעלולה לגרום לסרטן העור, ודרוש טיפול רפואי אינטנסיבי, ברוב המקרים - כירורגי.

המשך

הסכנה איננה רק בחשיפה ממושכת וקבועה לקרני השמש - הגורמת לאותה תופעה הנקראת "עור חקלאים", שאיננה מתבטאת מיד בכוויות, למשל ויכולה להישאר "מורדמת" במשך תקופה ארוכה ולפרוץ רק כעבור שנים - סכנה רבה יש גם בחשיפה חד פעמית לעוצמת קרינה גדולה בשעות השיא. שהיה ארוכה בשמש בחודשי בקיץ, ובפרט בשעות הצהריים, עלולה לגרום לכוויות שמש ואפילו לפגיעה עוד יותר רצינית, שמתבטאת במכת שמש הגורמת נזקים לא רק לעור, אלא לבריאות הכללית, ובמקרים קיצוניים אף כרוכה בסיכון חיים. מכות שמש הן תופעה נדירה, אך עם זאת האפשרות בהחלט קיימת, במיוחד לגבי אנשים בעלי גון עור בהיר. השימוש בכובע או בשמשיה, אין בו די, כי לבד מהקרניים המגיעות לעור באופן ישיר מלמעלה, קיימות עוד קרניים חוזרות, שכמותן ועוצמתן חזקה במיוחד בקרבת מים או שלג. מריחת משחה על האזורים החשופים של העור, מגינה גם מפני קרניים חוזרות.

מומלץ, בנוסף למשחה המסננת את קרני השמש, להשתמש גם באמצעים המונעים ייבוש העור, ביניהם קרם לחות וסבון מיוחד במקום סבונים רגילים לרחיצת פנים. ומעל לכל יש לזכור כי השיזוף אמנם יפה, אבל החשיפה לקרני השמש כרוכה בסכנות רבות ובמיוחד אצל בעלי גון עור בהיר, עינים כחולות ושער בלונדיני או ג'ינג'י.

המאמר לקוח מתוך ראיון, עם
פרופסור אליעזר פוירמן -
מרמחה למחלות עור - שפורסם
בעיתון "דבר".

לאור האמור לעיל, ברצוננו להמליץ על המשחות מתוצרת "בקי". השימוש בהם, הוא כשימוש באולטרה-סול מס' 8 ו-12, וניתן למצוא אותם על מדפי המרכולית, במחיר זול.

בהחלט מומלץ להשתמש בהם.

ירדן, ירדן.

במהלך מחקר גיאולוגי איזורי שעורר טומי, הוא גילה בספריה אלמונית מיסמכים ותוכניות, הנוגעים לתוכנית מהפכנית להטיית הירדן. כל נייר היה מסומן "סודי - לא לפרסום". אחרי שטומי וידא אצל הספרנית ואח"כ אצל המוסדות הנוגעים בדבר, שהנושא כבר מותר לפרסום, החליט לשלוח כתבה בנדון לעלון המועצה האזורית. בוודאי תמצאו בה עניין.

מים מים, ירדן ירדן, שמירת הטבע והתשתית לענף התיירות - איפה הייתם יכולים להיות, לאן הייתם יכולים להגיע, אילו...! אילו מה?

אילו היו מבצעים תוכנית.

איזו תוכנית? אולי תוכנית לפיתוח משאבים כמוסים?

לאו דווקא. או כן - וגם לא. כאן מדובר בתוכנית להבטחת מים למוביל הארצי, שנהגתה בשנת 1963. הרקע לתוכנית היה כזה:

היה קיים חשש רציני ששכנינו הסורים, שעדיין ישבו בגולן, יתנכלו בכל דרך אפשרית להפעלת המוביל הארצי, שהוא - ככל שאנו רואים אותו היום כדבר מובן מאליו - היה התקווה למדינה בימים ההם. שנים של תכנון ועבודה מאומצת, השקעת משאבים עצומים שלא היה להם אח ורע בחיי המדינה, התקווה שהינה המפתח לפי-תוח מואץ לחקלאות הנגב - כל אלה חיבו שלם לא ניתן לסורים לחבל בענף ענק זה. גורם שני - אך לא מישני - הייתה הימצאותו של כוח-עבודה מיומן, שנוצר וגדל במשך השנים. אם תהיה אפשרות לתכנן פיתרון אחד לשתי הבעיות - גם נגד הסורים וגם בעד העובדים הרבים - אזי ייצאו כל הצדדים נשכרים.

מה, אם כן, הפיתרון?

מפעל הנדסי, בעל תעוזה, שירחיק את מי הירדן מעיני המתנכלים להם ושיעסיק את הכוחות המקצועיים הפנויים. בקיצור: הטיית הירדן. הטיית מי הירדן במידה כזאת שלא יישאר זכר ממנו בכל הקטע בין החולה לבין הכנרת. שמירת טבע? הלא בלאו הכי לא יכולנו ליהנות ממנו בימים הרחוקים ההם.

וכך ייעשה הדבר: מנקודה מסויימת, צפון-מזרחית לאילת השחר, סמוך למה שהיה לפני חוף אגם החולה, תיכרה תעלה שתהפוך במהרה למנהרה, אשר תיכרה ברובה באבן הבזלת הקשה ותוליך את המים למשאבות באתר ספיר, על שפת הכנרת.

אך אל יקל הדבר בעיניכם. כריית מנהרה בבזלת אינה דומה לכריה בהרי מנשה. קושיו של הסלע, עומקו והימצאותו בקירבת בקע הירדן - שהוא כידוע שבר גיאולוגי המועד לפורענות - כל אלה הצריכו מחקר מעמיק. תרתי-משמע. ואז פשטו הצוותים על האיזור, מודדים וקודחים, אוספים דוגמאות ושולחים למעבדות, וקודחים עוד. כי היה צריך "לרגל" את הסלע, הקשה הוא או סדוק; הרטוב הוא או פריך; שמא עמוק מאוד או שאפשר להתחפר תחתיו. אך מעל הכול, אם יבוא סקרן וישאל: מה כל זה? אל תגלה, כי סוד הוא. מדוע? שהסורים או האו"ם לא יידעו. שמינימליסטים לא יתנגדו לעוד תוכנית גראנדיוזית, "פיל לבן", שנועד רק לזה שפוליטיקאי יגזור סרט וישא נאום, או שמא - הס מלהזכיר - החברה להגנת הטבע.

אך אל פחד. כל תכנון הוא בסיס לשינוי, וכך גם פה. אולי לא נמצא המימון, אולי השתנה ההערכות לגבי פעילות הסורים. התוכנית נגנזה וכמובן גם לא בוצעה. אחרי מלחמת-ששת-הימים כבר לא הייתה סכנה מצד הסורים והירדן המשיך לזרום באפיקו.

אך לאן, לאן היינו יכולים להגיע, אילו - - - אילו.

ט ו מ י

חשמל בזול? חשמל בזול!

אנחנו מביאים בזה תקציר של הרצאתו של הח' חיים פלד, לשעבר מהנדס המים האזורי, שהשתתף באסיפה השבוע' והס- ביר, בצורה שווה לכל נפש, את עיקרי המפעל ההידרו- אלקטרי העומד (אולי) לקום בעתיד אצלנו. כמובן שעל הנושא לעבור עדיין מסלול של דיונים והחלטות במוסדות המשק.

יתרונות רבים למפעל הידרו-אלקטרי על סוגי תחנות החשמל המוכרים לנר בארץ. ה"דלק" להפעלת הטורבינות אינו עולה כסף. גם אין צורך לייבא אותן ממרחקים. בנוסף לזה הוא נקי ואינו גורם לזיהום הסביבה. בארצנו יש לו מגבלות של כמות המיזם העומ- דים לרשותנו, ולכן לא נתגשמו כל התוכניות הראויות להפקת חשמל בשטח זה בקנה מידה גדול. לכן גם משרד האנרגיה אינו מתנגד להקמת מפעל שיוכל להפיק עד 2.4 מגוואט לשעה, ויוכל לייצור את החשמל בשעות השיא.

בגשר בנות-יעקוב עובר זרם בכמות ממוצעת של 525 קוב לשנייה. התוכנית היא להסיד 7.1/2 קוב מזרימת הירדן לתוך תעלת עפר פתוחה, בתוואי שנחפר חלקית בזמנו בשנת ה-50, כשתוכננו להקים את המוביל הארצי באזורנו. ננצל גם מתקנים שנבנו אז. נעביר את הזרם דרך אגם שייכרה בנחל ראש פינה. שם ישקע הסחף (פעולה שתעזור גם לטהר את המיזם מנוטריאנטים לפני חזרתם לירדן ולכינרת, ולכן תזכה לברכתה של מנהלת הכינרת). נזרים את המיזם לאורך 1,600 מ' דרומה עד למפל שיפעיל את הטורבינות. הבדלי הגובה הם מ-55 מ' ליד המכון הנוכחי עד 20 מ'. גובה המפל יהיה 33 מ'. החשמל ינעבר בחזרה למכון השאיבה שלנו בקו עילי או תת-קרקעי. בעונת הקיץ - אמצע יוני עד סוף אוגוסט - כשצריכת המיזם בעמק החולה בעיצומה, תושבת התחנה, כדי לא להפריע לפעולה התקינה של זרימת הירדן.

התוכנית יכולה להשתלב יפה בפיתוח פארק הירדן הצפוני, שישתרע מגשר בנות יע- קוב דרומה, וקיבלה כבר את הסכמתה של רשות שמורות הטבע.

הטיפול השוטף בתחנה, כשתופעל - חצי יום עבודה לחודש! התפוקה השנתית המתוכננת של המפעל היא כפולה מהצריכה השנתית של כפר הנשיא (כולל המפעל ומפעל הירדן) והכוונה היא למכור את החשמל לחברת החשמל (במחיר מוסכם מראש לשמונה השנים הבאות). ההשקעה הנדרשת - 2 מליון \$ בערך. כאמור יובא הנושא עוד לדין מקיף, לפני ההחלטה.

+++++

עֵינֵנו

ק ב ל ת ש ב ת

לא תתקיים השבוע, בגלל מספר האורחים הצפויים (מעל 100).
אנו מקווים להמשיך במסורת המחודשת בשבוע הבא.

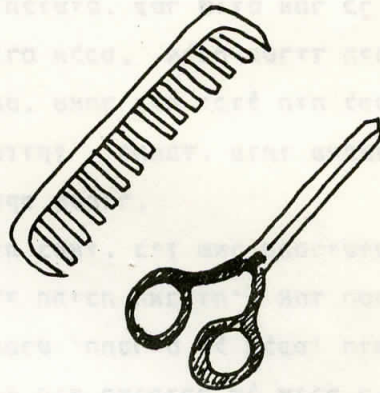
ה ו ד ע ה

אנחנו, החברים ששוחחו עם כתב עיתון "דבר" על הכדורגל בכפר הנשיא, רוצים להודיע שלא קיבלנו שום דבר שתיה או כיבוד מן האקונומיה.
כל הסיפור הזה הוא פרי דמיונו של הכתב והסליחה עם אנג'לי.

ב מ י ס פ ר ה:

בשבוע הבא כל הספריות יתחילו שוב לעבוד - כולל ימים נוספים, כדי להתגבר על הפיגור.

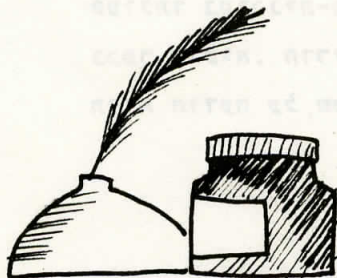
חברים וחברות מתבקשים לא לבוא עם בקשות מינחדות, כי לא יהיה באפשרותנו להיענות לבקשות אלה.

תודה ולהתראות
צוות הספריות

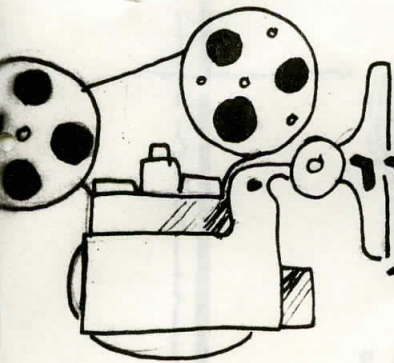
ה מ י ר פ א ה מ ז כ י ר ה ש ו ב:

חברים שמקבלים הזמנה למירפאה בכל עניין שהוא ואינם יכולים לבוא, חייבים להודיע על כך מראש, אחרת הם מבזבזים את הזמן היקר של עובדי המירפאה -- שלנו ושל רופאים מוזמנים מן החוץ.

את הגליון הזה

ערכה: אנגה
עיטרה: מיכל דדוש
הדפיסו: אנגה ורות גלעדי

פִּיֹּת הַסֵּרֵט הַעֲבוּעִי

THE BIG CHILL

החברים של אלקס

שם הסרט:

לורנס קאסדן

בימוי:

ויליאם הרט, גלן קלוז, ג'ף גולדבלום, טום ברנג'ר

משחק:

שנות השישים, הסטודנטים מדברים על לעשות אהבה, לא מלחמה. נערי הפרחים מעופפים בשמיים עם לוסר והיהלומים. עשר שנים אחר כך נפגשת חבורה של 'לשעבר' להלווית חברם אלכס. אלכס השריד היחיד מהקבוצה שהמשיך לדבוק באידיאלים ההם. מאחר ולא יכול היה לעמוד מול העובדה שהוא הופך להיות היפי מזדקן - התאבד. מותו מאפשר לחבריו לשוב ולהיפגש ולקיים מעין טקס משחרר.

לורנס קאסדן הוא תסריטאי שהפך להיות במאי. בין שאר התסריטים שכתב היור'האמפריה מכה שנית' ו-'שודדי התיבה האבודה'. אחד הסרטים הראשונים שביים היה 'כחוס הגוף'. הסרט 'החברים של אלכס' הוא מלא הומור והבנה, והמוסיקה של שנות ה-60 היא המוסיקה של שנות ה-60. המאחזק של כל השחקנים מצויין. נציין רק את ויליאם הרט שפגשנו בו ב'גורקי פארק', ושזכה באוסקר השנה בסרטו של בבנקו הברזילאי - 'נשיקת אשת העכביש'. סרט מנמלץ. לכו לראות.

7. (שמעון) סרטים

החרג האזורי לפנטזימה לילדים מסידם את פעולתו בתוכנית-הופעה אמנותית מגוונת, בכפר הנשיא. הורים ואוהדים מוזמנים. תבוא הודעה על שעה ומקום מדויקים.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', הרי ל', עמליה נ', בני פ', חנה מ', אבלין ר', בוב ר',
קרול ב', ג'ק ג',.
נעדר: מיכאל כ', (בחו"ל).

1. אינפורמציה.

חיים בסו סיים את עבודתו בלול. סוכס, כי חיים יעבוד במפעל במסגרת ה"מפעיל" החדש.
עם כניסתו למפעל, יעבוד קודם בחדר עיבוד, לתקופה של 9 - 6 חודשים, ואז יעבור
ל"מפעיל".

2. מצב הנזי.

(מוזמנים: יגאל ב"ח, שמעון פ')

יגאל הסביר, כי במסגרת הצות הקיים, אין באפשרותם לבצע את העבודות הדרושות בנזי.
לטענתו, זקוק ענף הנזי לאדם נוסף - קבוע - ועוד שני זמניים. ו. כח אדם סיכמה
כי היא תפעל למציאת אדם נוסף - קבוע - לצוות הנזי.

3. לימודים - תשמ"ז.

ו. כח אדם אישרה, סופית, את כל רשימת הלומדים לשנת תשמ"ז.
הוטל על ו. השתלמויות לסכם ולתאם עם כל הסטודנטים, את נושא ימי העבודה במשק
(במיוחד לימודים חלקיים), ולהגיש לסדרן העבודה דיווח מרוכז.

4. עניני כח אדם - מחסן הבגדים.

תת הוועדה, שמטפלת בנושא כח אדם במחסן הבגדים (אבלין ר', בוב ר', קרול ב')
מסרה דיווח בנושא. הטיפול נמשך.

החלטות משיבה קודמת.

1. פיל גליק סיים את עבודתו בחדר האוכל, ונכנס לעבוד במחלקת הברזים, כמוכר.

2. עם חזרתם של רג'י וג'ייסון פרלסון, למשק, הוחלט -

א. רג'י תכנס לעבוד בגן רימון.

ב. ג'ייסון נכנס לשלוחה המשותפת, באופן מלא. (עבד באופן חלקי בעת היותו
במעלה צביה).

טלפונים? - יש!!

רשימה זו היא זמנית. תוך זמן קצר יקבלו מספרים קבועים אחרים לטלפונים החדשים
ראז אתפרסם רשימה מעודכנת כוללת לכל החברה.

שם	מס. טלפון	שם	מס. טלפון
ג'ון כהן + יריב	600	שרון ג'קסון	622
בלינדה	601	דוד דיבון	623
אביגיל	602	דינה רחמני	624
ורדה וו.	603	ארווין	625
יובל	604	אילנה רוז	626
צביה	605	אביבה פ.	627
מיכי גניסלב + אבי	606	שמעון פ.	628
רינה לופוב	607	ציונה ושבי	629
	608	שושי ק.	630
ששון, מאיר ר.	609	מיכה ל.	631
מר ג'קסון	610	שרי שובל	632
חן בן-רוח	612	מרכז קניות/הדפסה-ווילי	633
יפה וישראל וויס	613	חנות נעליים/סנדלריה	634
מרטין, ג'ונתן, גלעד,	614	גורא ש.	635
מרדכי, ניק, קלייב	615	דינה הירש	636
שלתניקיות + גיל + אמיר ר.	616	שושנה מ. + עמוס נ.	521
דוד וענת ארנברג	617	שאול א. + דובי	201
	618	מספרה/קוסמטיקה/פדיקור	543
אשר ובלהה איילון	619		
נעורים - כדורסל	620		
נעורים - כדורסל	621		

תוספת ל"מה נשמע?"

* חבורה של נערים ונערות מכיתות "שיבולת" ו"ארבל" (חברת הנעורים) התגייסו עם איזק כשכוע שעבר וסיקלו את השטח שסביב מצבת הזיכרון לניצולי השואה. (אז מי שאומר שהם לא מוכנים לעשות ולקום ולתת - שיקום!)

* לחובבי הציפורים - זה מספר שבועות שמסתובבות מספר קוקיות מצוייצות באיזור מגרש-הטניס (בין הבית של אנדרו לבית של איזק וג'יין). ניתן לראותן בעיקר בשעה 8.30, כל בוקר, כשהן משמיעות קולות קיו - קיו-קיו חזקים ורודפות אחרי העורבים. בתצפיות הרא-שונות נראו רק 2 קוקיות ועכשיו יש 3 או 4, משמע התווסף אליהן לפחות גוזל אחד שגודל על-ידי העורבים (יתכן שהצעקות ההדדיות ביניהן לבין העורבים הן מאבק חזקה על הגוזל).

רשמה - שלומית ע.ל.

* סיפור של דודו פלמה נכלל באנתולוגיה לספרות עברית שהופיעה בגרמניה. סופרים נוספים בקובץ: א.ב. יהושע, ס. יזהר - - -!

NEWS OF THE WEEK

* Even the "lower classes" now have telephones!

Here are some of the new numbers - a full list will be published in the near future.

Hairdresser - Beauty Parlour- Pedicure	543
Shoe shop - Cobbler	634
Benny Forster (orders) - Willy (printing)	633

* Although we started Kabalat Shabbat again last week, quite successfully it seems to me, Netta decided we

should give it a miss this week. Because of the long week-end (Shavuoth) there will be over a hundred visitors!

* I am pleased to tell you that all our hairdressers are now back at work. It will take a little time before they catch up with the back-log of customers, so please have patience.

* Jeoff Strubel (with his partner from Rosh Pinah) won first prize at a country-wide bridge competition in Naharia. Well done.

* And of course there is Ido, Minah's eldest son, whose short film about Khamal, the Bedouin from Tubah, won first prize at the International students' films exhibition, and is being interviewed all over the place. How we all wish Yochanan could have been alive to share Minah's pride.

At the "Shloshim" this week a great number of people told of their memories of Yochanan, each one from a personal angle.

* Last week the Haifa Theatre came to the Galilee for a week, as they did last year, and a number of people took the opportunity to see plays locally. In Hatsor they chose to show the controvertial play "The Palestinian", and the result was a "free show" before the performance. When we got there, the Hatsor Youth Orchestra were playing merrily in the square outside the hall. Soon they were joined by a band of Kahanna's boys who competed with them, shouting slogans through loudspeakers! It was all pretty innocuous, and very

Israeli. Police were in evidence.

* A speedy recovery to Mrs. Resnik and Nathan Ben-Avi, after their eye operation.

* To Sheila! Bon Voyage. Henry will be joining her later.

CHAZ SAME'ACH and
SHABBAT SHALOM

Inge

HAPPY BIRTHDAY

16/6/86 Lenny Yodaikin
Shaul Rifkind
Sharona Marciano (Gershman)
Tamar Harman (Rifkind)

16/6/86 Gabbi Oren
Shoni Wallach

19/6/86 Dar Collins

20/6/86 Angi Kunigis
Naddav Sela

21/6/86 Roda Goldman
Yoram Masser
Ora Leibowitz (Ben Tsvi)

Dear Chaverim, I want to give you
my heartfelt thanks
for all the beautiful presents, the
cards and the excellent cakes baked
for me on the occasion of my 90th
birthday, also to all the arrangers
and helpers at the evening party.
ALICE EBSTEIN

HAPPY ANNIVERSARY

15/6/86 Anne & Harry Bilgory
Sonia & Gid'on Levy
Dinah & Benson Honig (Levy)

16/6/86 Shaula & David Ellman
Tamara & Tsvi Levy (Samberg)

19/6/86 Libba & Yonathan Steele

21/6/86 Ma'ayan & Dudu Palma

To Denny Steele - on the birth of
a new grandchild, best wishes.

To DINAH and ARNON
and all the family
MUCH HAPPINESS
now and in the future

FILM OF THE WEEK - THE BIG CHILL

with William Hart, Gen Close,

Jeoff Goldbloom, Tom
Brunger.

A story of the hippy generation,
who made "love-not war" in the
sixties. Twenty years later a group
of them attend the funeral of one
of their friends, who never outgrew
his ideals.

